

til det Yderste skal bestræbe sig for i den korte Tid, der er levet det, at give sit Bidrag til, at Finantslovens Behandling kan blive gennemført. Det tør jeg sige uden at frygte for at blive modsagt paa Finantsudvalgets, i alt Fald dets Flertals Vegne, at det skal arbejde efter bedste Evne, gjøre sin yderste Effort for, at Finantsloven kan blive færdig, og det er netop en af de medbestemmende Grunde, hvorfor vi have foreslaaet dette Forslags Forkastelse, at vi have den Tro, at Arbeidet paa den endelige Finantslovs Fremme vil blive saa meget mere energisk og give saa meget større Udsigt til en tilfredsstillende Afslutning, end om der ved Siden af gaar denne Forhandling om den midlertidige Finantslov, der utvivlsomt er egnet til at svække Energien. Nei, lad os først være paa det Rene med, at vi have Tiden indtil den 31te Marts at arbejde i og se at blive færdige, saa tror jeg nok, at der vil komme den rette Energi i Arbeidet, og kan der saa overhovedet være Mulighed for at naae Enighed — og fra dette Things Side viser Erfaringen jo, hvor redebønt det er til at komme i Møde — mødes det med den rette Villie ogsaa fra anden Side, vil Enigheden nok kunne naas i dette Tidsrum. Med Hensyn til Muligheden af Fællesudvalg skal jeg henvise til det Exempel, jeg tidligere har omtalt fra 1859, hvor man havde 3 Dage, saa var det Hele færdigt, men skulde det ikke ske, skulde det ikke kunne blive færdigt, vil jeg dertil kun sige: Naar Spørgsmaalet bliver om Ansvarets Fordeling, lad os saa regne ud, hvor længe det andet Thing har haft Forslaget, og hvor længe dette Thing har haft det, og hvis det saa ikke lykkes at komme til et Resultat, have vi i Fjor sagt: De udsætte Dem for, at det bliver Følgen; der er ikke tilstrækkelig Tid til, at baade Landsthinget og eventuelt Fællesudvalg kunne behandle Finantsloven; vi maa have den hurtigere, og har man ikke taget nogetsomhelst Hensyn til denne Udtalelse, har man ved denne som ved saa mange Leiligheder fuldstændig ignoreret Landsthingets Udtalelser, ja saa komme Konsekventerne uundgaeligt, og saa faae de tage Ansvar, som have undladt at tage det Hensyn til Landsthinget, som vi baade kunne og bør hævde; thi ville vi finde os i Alt, ja saa kunne vi komme til Enighed

paa Basis af Opgivelsen af dette Things forfatningsmæssige Ret, Forvandling deraf til en tom Form, Forvandling af Landsthinget til en Forsamling, som det blev sagt i sidste Møde, der ikke har Andet at gjøre end at indregistrere Folkethingets Beslutninger, men for den Pris kan og bør Enighed ikke kjøbes. Det bør være vor Bligt at hævde vor Stilling i Henseende til Finantslovens Behandling som paa andre Omraader. Vil man ikke anerkjende den, ja saa har man Konflikten, men saa kommer Ansvar over dem, som have fremkaldt den.

Formanden: En Bemærkning kan jeg ikke tilbageholde overfor det ærede Medlems Foredrag. I det udførlige Citat af Folkethingstidenden, som blev oplæst, fandtes der ganske vist en Udtalelse om, at man fandt det rigtigt forsættelig at drage Finantslovsforhandlingerne og dermed Samlingen i Langdrag, men der saa dog ikke deri det Andet og Mere, at man fandt dette rigtigt, fordi man derved tillige vilde indvinde et forøget Dagpengebeløb. Dette Andet og Mere er, som sagt, ikke liggende deri, saa lidt som jeg veed, at der ellers paa Rigsdagen er faldet nogen Ytring af den Art, og for saa vidt det ærede Medlem, saa vidt jeg opfattede det, betragtede dette som et Faktum, hvorpaa der kunde bygges videre, var denne Afsandelse ujemlet og den deri liggende Insinuation mod det andet Things Medlemmer, i alt Fald her i Salen, ikke passelig.

Den ærede 5te Landsthingsmand for 3die Kreds har Ordet.

Rump: Som Sagen ligger for, dreier det sig om, hvorvidt vi skulle vedtage en midlertidig Finantslov ganske i samme Skikkelse, hvori den tidligere er bleven vedtaget, eller om vi skulle standse Forhandlingerne om den. For mig er der i saa Henseende ikke nogen Tvivl. Jeg udtalte ved 1ste Behandling af Lovforslaget, at jeg ikke paa nogensomhelst Maade kunde gaa ind paa en midlertidig Finantslov i den Skikkelse, hvori den nu foreligger, og jeg staaar endnu ganske paa samme Standpunkt. Men der er jo andre Medlemmer, som have en anden Anskuelse, Medlemmer, som mene, at der ikke og for sig kan være saa stor Betænkelse